

AMB PLA O SENSE PLA MARSHALL, ELS PROPOSITS IANQUI-FALANGISTES NO PROGRESSARAN A ESPANYA

(COMUNICAT DE LA REUNIO DE LA DELEGACIO DEL COMITE CENTRAL DEL
P. S. U. CELEBRADA A BARCELONA EN EL MES DE FEBRER)

La violenta acció que l'imperialisme americà desentrotlle a tots els continents per establir la seva dominació i preparar una nova guerra es manifesta al nostre país, en proporcions que entranen la més greu amenaça a la independència nacional i a les ambicions de pau, benestar i democràcia dels pobles d'Espanya.

Des de que la fi de la contesa deixà al franquisme orfe de la protecció hitleriana, Wall Street ha vingut treballant per ocupar al nostre país la plaça que els nazis deixaren buida.

A l'adoptar l'equip Truman-Marshall el vell programe hitleria de dominació mundial, iniciaren una política de penetració a Espanya amb el fi de utilitzar-la en el desentrollo de llurs plans expansionistes i guerrers.

Amagant els seus maneixos a opinió democràtica mundial i al poble nortamericà que feren la guerra per acabar amb el nazisme tant de Hitler com de Franco, els nous nazistes de Wall Street han vingut proporcionant a la dictadura falangista una ajuda decisiva, obtenint a canvi la més completa i abjecta servitud del tirà espanyol per llur política aventurera.

Ja en el Ple de Tolouse de Març del 47, Dolors Ibarruri denunciava la política americana respecte a Espanya, explicant llurs fins en els següents termes: "Conquistar influència econòmica i política a Espanya signifiqui pels americans situar-se com aduaner i sentinella en les rutes comercials franceses, angleses i italianes; endinsar al Marroc, crear noves bases americanes al Mediterrà, tancar els camins de Amèrica al mercat europeu i afegir noves briques a la llargue cadena de punts estratègics conquistats pels americans a la guerra i després d'ella.

Per aquesta política, l'imperialisme internacional necessita una Espanya reaccionària, preste a servir llurs propòsits agressius, antipopulars i antidemocràtics.

Això explica més que suficient per què pot mantenir-se encara el franquisme als dos anys de la victòria de la democràcia".

Aquestes paraules de Passionaria dites fa un any aclaren ampliament els plans que des de fa temps es marcaren els E.E. U.U. amb relació al nostre país i a quin violent desenvolupament s'enfrenten avui els pobles hispànics.

No és la primera vegada que Espanya és vic-

tima dels atacs de l'imperialisme del dòlar que, ja fa 50 anys, provocà la primera guerra imperialista contra el nostre país per apoderar-se de les darreres peces de l'antic imperi colonial espanyol.

D'ençà que els E.E. U.U. es convertiren en una potència imperialista, han llurat una lluita permanent contra Espanya i, després d'apoderar-se de les seves colònies, han recorregut a tots els procediments per apoderar-se de les riqueses del nostre sòl i trencar els cigams que uneixen al nostre país amb les repúbliques americanes.

En la memòria dels espanyols està fresca encara el record de l'ajut que durant la nostra guerra prestaren els banquers americans a Franco, amb la finalitat de que aquest pogués aixafar la cuita heròica del poble espanyol que despertava en els cors americans els sentiments més nobles d'admiració envers el nostre poble i quina victòria—a l'ensem de constituir un esperó per la rebelió latino-americana a la dominació dels dòlar—hauria dèrribat les posicions de l'imperialisme en la nostra pàtria i obert una nova època en les relacions entre Espanya i les nacions de parla espanyola.

I ara, quant el món sencer ha quedat inclòs en els plans expansionistes americans, els Estats Units pretenen fer d'Espanya —per diferents procediments— el que abans feren amb Cuba, Puerto Rico i Filipines.

FRANCO ENTREGUE LA INDEPENDÈNCIA D'ESPANYA ALS BANQUERS DE WALL STREET A CANVI DE LLUR AJUDA PER MANTENIR-SE EN EL PODER.

Decidits a provocar una nova guerra, els imperialistes volen transformar el nostre territori en un "portavions ancora" segons expressió del dirigent socialista Indaleci Prieto, que, com és sabut, no és precisament un enemic dels governants dels E.E. U.U.

Aquesta política americana, que amenaça tan greument el pervindre del nostre país, trobe per altre part un incondicional instrument en la dictadura terrorista que Espanya pateix.

Franco i els seus bandolers blaus que han portat a a immensa majoria dels espanyols a una situació desesperada i han col·locat al nostre

país al bord de l'abim, esferits front el resultat de llur obra criminal, temerosos del desbordament de la ira popular, entreguen vergonyosament la independència nacional als imperialistes americans. De la mateixa forma que en 1936, provocant una cruent guerra, no vacil·laren en posar el nostre país als peus de l'Alemanya hitleriana i de la Itàlia de Mussolini a canvi del seu apoi per establir llur odiosa dictadura, avui, per perllongar llur miserable existència i les derivacions catastròfiques i sangonentes de la mateixa, hipotequen la independència pàtria als banquers de Wall Street.

Davant la lluita creixent del poble i a la vista del seu fracàs en donar solució, si més no, a un dels molts grans problemes nacionals, l'equip franquista, corcomit per la incompetència i l'estraperlisme, després d'haver espremut fins la sacietat a la nació en profit dels seus innombrables "jerarques", veu en els plans expansionistes i guerrers dels E.E. U.U. llur única canai de salvació.

La política franquista descansa en la esperança de què els americans, estimulats per les concessions que s'els prodiguen, acceptaran l'oferte que tan vilment s'els fa a fer-se càrrec dels nostres destins nacionals. El "Kaudillo" sangonent i el seu criat per les Relacions Exteriors, Artajo, han proclamat públicament l'ofrena, exposant, per fer-la més temptadora, les avantatges que el nostre país presenta per convertir-se en la base d'operacions dels americans a Europa.

Els falangistes consideren que, malgrat de que l'exèrcit i la policia consumeixen dos terços del presupost estatal i reuneixen un total de gairebé un milió d'homes, estarien més resguardats sota la protecció de una força d'ocupació americana proviste de les seves corresponents bombes atòmiques; somnien amb una invasió de dòlars que obri noves possibilitats estraperlistes als jerifaltes blaus i resalten davant els conquistadors les avantatges que per llurs plans suposarie el desapar de la posició estratègica d'Espanya i de les seves abundants materies primes; els beneficis que hauria de reporta'ls poguer utilitzar en el nostre país la mà d'obra més barate d'Europa, incapacitada —segons ells— per valdre's de la vaga en defensa de llur salari, sense més sindicats legals que els creats pel règim al servei dels patrons, sotmesos els obrers a mètodes sangonents de repressió i lleis draconianes, o sia, una mà d'obra quina explotació les asseguraria l'Estat franquista.

Estimulats per les promesses i les concessions que s'els fan, els americans es disposen a treure el màxim profit de la servil i rastre actitut franquista, malgrat de que es veuen obligats a dissimular llurs intencions per temor —segons declaracions del propi Marshall— a una violenta reacció de l'opinió mundial.

Sense fer gaire soroll s'ha terminat l'aeroport de Barajas, es construeix el del Prat i s'anuncia la iniciació dels treballs del de Múrcia i d'altre de majors proporcions a les possessions espanyoles de l'Àfrica equatorial, els quatre planejats pels americans i construïts sota llur supervisió amb material yanqui. Es prepara la inauguració de línees aèrees nortamericanes entre Espanya i E.E. U.U. Es parla insistentment de la cessió de certs terrenys de la costa malaguenya per la instal·lació de una base naval americana rumor que ha vingut a refermar la recient visita a aquesta província de l'agregat naval nortamericà, i el posterior viatge a Madrid de l'almirall Sherman, cap de la flote americana en el Mediterrà. Se intensifiquen les exploracions petroleres americanes a Lleida, i la

companyia nortamericana Westinghouse negocie un contracte per apoderar-se dels ferrocarrils espanyols amb l'aparent excusa d'electricar-los. Franco accepta cada dia condicions més vergonyoses en els diferents aspectes de l'intercanvi comercial amb els E.E. U.U. i prepara la desvalorització de la pesseta per fer més barate la compra del nostre país a l'imperialisme. Pas a pas, s'entreguen esquins de la nostra sobirania nacional a la colonització del dòlar.

EL PLA MARSHALL ENCOBREIX ELS PROPOSITS AMERICANS DE SOTMETRE ALS SEUS DICTATS ALS PAISOS NECESSITATS D'AJUDA.

De un temps aquesta bande, Franco i els reaccionaris de tots els països desentrollen una campanya sistemàtica per aconseguir la inclusió d'Espanya en el nomenat Plà Marshall, que la propaganda falangista el presenta com la fórmula màgica per resoldre els greus problemes nacionals creats pel franquisme.

No obstant, és arxisabat que el plà del Secretari d'Estat nortamericà és sol els pàmpol que encobreix els propòsits de sotmetre a la dominació dels E.E. U.U. als països necessitats d'ajut.

Els diversos detalls que ha divulgat la premsa a Espanya sobre els referit plà, evidencien fins la sacietat que no té en compte les necessitats dels Estats "beneficiaris" i que està dirigit a organitzar l'economia europea d'acord amb els interessos expansionistes del gran capital yanqui. Les assignacions establertes en el projecte que s'ha publicat, no incloïeix els utilitatges i materies primes que podrien ajudar a la reconstrucció europea, i obliguen als països a acceptar manufactures que no necessiten i quina importació provocará l'enfonsament de moltes indústries nacionals i llençarà a l'atur a milions d'obriers.

Les "condicions" del Plà Marshall són un violent atemptat a la sobirania de les nacions, car supediten l'acció dels Governos a les Embaixades yanquis, i obliguen als països "ajudats" a sotmetre llur economia als dictats americans i a eliminar la protecció aduanera de la producció nacional.

En definitiva, en llur aspecte econòmic, el Plà Marshall està dirigit —aprofitant les dificultats econòmiques que atrevessen els països d'Europa— a impedir la reconstrucció; a assegurar l'exportació de capitals americans; a sotmetre la economia europea al control de Wall Street; a liquidar tota possibilitat de competència futura en els mercats mundials i a trobar una solució a la greu crisi econòmica que amenaça la vida de l'imperialisme americà.

I si els fins humanitaris que el Plà Marshall s'atribueix són una farsa, no el són menys els propòsits "pacifistes" i "democràtics" amb que volen d'afresar-lo la diplomàcia americana.

Encobrint llurs veritaders objectius amb projectes a favor de la pau i la democràcia, els E.E. U.U. intervenen militarment a Grècia, Turquia, Iran i Xina; estableixen bases militars en els punts més allunyats del globo, amunteguen bombes atòmiques, i reforcen fabulosament llurs preparatius guerrers. Els imperialistes americans, abandonant la política que proclamaren durant la guerra i que constituï la base de l'enteniment entre les nacions, tracten d'aixecar de nou els grans trusts nazis, pretenen convertir les zones occidentals d'Alemanya en llur principal instru-

ment per la dominació econòmica d'Europa i en el punt de partença per llurs aventures guerres; intenten fer de l'O. N. U. i els altres òrgans de col·laboració internacional en instruments al seu servei; desentrollen una lluita tenaç per establir el front comú contra la U. R. S. S. i els països de l'Est d'Europa; combateixen a les forces democràtiques en tot el món; recolzen i estimulen el ressorgiment del feixisme i faciliten l'establiment de règims reaccionaris enllà on estableixen llur dominació; desentrollen una imunda campanya de calumnies contra la U. R. S. S. desfaiçonant llur política de pau i de defensa de la sobirania de les nacions; deformen el caràcter de les lluites de la classe obrera en defensa de llurs salaris i de la democràcia presentant-les rom altes de saboteg a la reconstrucció; apoen la iníqua explotació dels treballadors a tots els països allevant a l'alça dels salaris l'origen de l'augment dels preus i la inflació que ells mateixos provoquen.

Arramasant l'antiga bandera hitleriana de l'anticomunisme, els americans pretenen enganyar i dividir a les forces democràtiques per aixís desarmar-les i exterminar-les més fàcilment; fan esforços desesperats per enfrontar a la classe obrera a cada país i escindir el moviment sindical internacional. Però els pobles tenen ja suficient experiència per no mordre aquest hamp malgrat de que les invitin a això els Bevin, Blum, Prieto i altres coneguts servidors de l'imperialisme.

LES FORCES DE LA UNIO SOVIETICA I DE LA DEMOCRACIA MONDIAL FARAN FRACASSAR ELS PLANS DE L'IMPERIALISME.

Els falangistes pretenen enganyar als espanyols, i s'enganyen a sí mateixos, augurant el èxit dels plans dels seus nous patrons estrangers, però comencien amb inquietud mal dissimulada com cada dia s'aixeca més potent la resistència dels pobles als propòsits colonitzadors del Plà Marshall i de tota la política americana.

De la mateixa forma que en el passat fracassaren llurs esperances en la victòria nazi, fracassaran ara les previsions falangistes respecte al futur que espere als plans de l'imperialisme americà.

La guerra antihitleriana ha fet canviar profundament la potència de les forces de l'imperialisme i de la democràcia en el món. Alemanya, Itàlia i el Japó —l'avantguardia més agressiva del capitalisme mundial—, foren derrotats. Anglaterra i França sortiren de la contesa grantment debilitats i avui es veuen agobiats per tremendes dificultats econòmiques. Unicament els F. E. U. U. s'enriquieren considerablement damunt de la sang de tots els pobles que lluitaven per la democràcia. El món colonial, la més important reserva de l'imperialisme, manifesta obertament llurs aspiracions de independència i clivella encara més llur insegura retaguardia. Hi ha que tenir en compte endemés, que l'odi vers el socialisme i la democràcia dels imperialistes no elimina les contradiccions inherents a la pròpia naturalesa del règim capitalista.

Pel contrari, les forces que lluiten per la pau i la democràcia han crescut en proporcions gegantesques i són infinitament superiors a el que eren en 1939. La gran Unió Soviètica, gloriosa vencedora de l'Alemanya nazi, ha demostrat rotundament la superioritat del règim socialista sobre el capitalisme en la pau i en la guerra. La gran guerra pàtria expressà en tota llur gran-

desa la unitat indestructible dels pobles de la U. R. S. S. entorn al seu Govern i al seu genial cap el Marescal Stalin. Els països de l'Est europeu, que en el passat eren places d'armes de l'imperialisme al voltant de la U. R. S. S., constitueix avui una gran família democràtica de més de cent milions d'habitants que s'han alliberat per sempre del tutelatge capitalista estranger creant un nou tipus d'estat, la democràcia popular, en el que preparen les condicions per el pas a la societat socialista. El moviment obrer i llur avantguardia heròica, els partits comunistes, s'han desentrollat en considerables proporcions, principalment en alguns països capitalistes més desenvolupats, com França i Itàlia. Les forces amants de la pau i la democràcia són infinitament majors que les dels imperialistes a tots els països, inclusivament als Estats Units.

Existeix una enorme distància entre els desitjos imperialistes de provocar una nova guerra i llurs possibilitats de fer-la. La propaganda i les mesures guerreres dels imperialistes obeeixen, abans que res, a llurs propòsits de intimidar als pobles dèbils per sotmetre'ls sense resistència als seus dictats, però l'exàmen de la potència de les forces que s'oposen als plans de l'imperialisme fa suposar que aquest no es llençarà a una aventura que podria acarrear llur pròpia mort.

Sols una actitud de resignat sotmetement i desunió per part dels pobles amenaçats podria fer possible el desentrellament dels plans imperialistes. Però els pobles estan demostrant amb llur lluita que no estan disposats a sotmetre's als nous esclavitzadors i és segur que els propòsits imperialistes fracassaran.

LA LLUITA I LA UNITAT DELS POBLES HISPANICS LLENÇARAN PER TERRA EN EL NOSTRE PAIS, ELS PLANS IANQUI-FALANGISTES.

El Plà Marshall i la política americana no alleujarien cap dels problemes nacionals i sols podrien portar-nos la dominació més cinique i descarada de l'imperialisme; el perill per Espanya de veure's complicada en llurs aventures guerreres; l'explotació encara més ferotge de les nostres riqueses i dels nostres treballadors en benefici de l'imperialisme; la guerra santa contra els traidors nacionals i els intervencionistes estrangers.

La única solució als mals que döldren al nostre país està en la destrucció de l'Estat falangista i en la instauració de un règim democràtic i republicà.

Per a que Espanya pugui sortir del seu enforsament actual, és precis, abans que tot, esmicolar la monstruosa màquina estatal de la dictadura policíaca franquista —que consumeix gairebé la meitat del valor de tota la producció espanyola— per a què, amb la democràcia restaurada, els recursos de l'Estat es destinin, no a l'Exèrcit, a la policia i a la Falange, com ara succeeix, sinó a les activitats en què descansen el benestar i el progrés de una nació; és indispensable acabar amb el estraperlo i el lladronic oficial amb la política franquista dirigida a facilitar el escandalós enriquiment de llurs "jerarques" i organitzar la vida econòmica d'acord amb els interessos de la nació. És necessària posar fi a la sangonenta opressió del poble —la més poderosa força per assolir la recuperació nacional— i posar en llurs mans els destins pàtris.

Per a que Espanya pugui ressorgir, és precis foragitar el domini dels culpables de llur ruïna actual i instaurar un Govern apoïat en la voluntat nacional que procedeixi a la depuració i democratització de l'aparell de l'Estat, l'Exèrcit, la policia, i a la separació de la Església de l'Estat; que restauri la normalització judicial i procedeixi al càstic impietós dels culpables del dolor i la desfeta espanyoles. Que obri les presons i les fronteres, restablèixi les llibertats nacionals i democràtiques i dongui al poble la possibilitat de triar el règim en què vulgui viure.

Per a que Espanya pugui avançar deuria restituir-se a la nació les riqueses entregades per Franco als imperialistes; realitzar una pregona reforma agrària; procedir a la nacionalització de les mines, la banca, els transports i les grans empreses; organitzar la vida econòmica, no en funció de produir ganàncies a les societats anònimes com succeeix ara, sino en funció de crear una Espanya pròspera en la que tots els espanyols trobin la possibilitat de viure com sers humans.

Difícilment, podria trobar-se en la història del nostre país una situació en què els interessos de totes les forces nacionals, igualment ferits per la política aventurera de la camarilla assentada en el poder i igualment interessats en aconseguir una solució comú, coincideixin tant fortament.

Per salvar a Espanya dels perills de veure's envoltada en les provocacions guerrerres de l'imperialisme; per assegurar el futur independent del nostre país; per resoldre el aguts problemes de la nostre economia; per incorporar Espanya a la vida internacional; per a que tots els espanyols puguin conquistar una vida digna amb el fruit de llur treball, és necessari, avui més que mai, el unir a totes les forces nacionals per la lluita contra la dictadura franquista i per la instauració de un règim democràtic i republicà.

Avui més que mai és necessària la creació del Consell de la Resistència Catalana que dirigeixi la lluita de les forces amants de la pau i la democràcia a Catalunya i propiciï la constitució de un Consell Central de la Resistència que unifiqui els esforços de tots els pobles hispànics.

Avui més que mai és urgent la creació del Consell de la Resistència en ciutats, pobles i vilatges per opossar l'acció valenta i decidida de tots els demòcrates a la penetració imperialista

i a tota la política criminal del franquisme.

Si la classe obrera i les altres forces republicanes i nacionals s'uneixen i es llencen a la lluita amb braó, els projectes falangistes fracassaran completament i la victòria coronarà els nostres esforços.

També a Espanya les formes democràtiques i patriòtiques si s'uneixen en la lluita i per la lluita, són molt més fortes que les del feixisme.

La Delegació del C. C. del P. S. U. de Catalunya crida a la U. G. T. i a la C. N. T., a les altres forces republicanes i democràtiques a entaular urgentment, a tota Catalunya, les converses per la integració immediata dels Consells de la Resistència, a establir en la pròpia lluita la més sòlida unitat obrera, democràtica i anti-franquista.

Cridem als treballadors a abraçar resoltament la lluita en defensa del país de llurs famílies.

Cridem a tots els demòcrates al combat sense repòs contra el règim franquista, i els seus nous amos estrangers.

Cridem especialment als militants del nostre partit, a col·locar-se al capdavanter del combat, a ocupar el lloc que tan gloriosament mantenen en la lluita per la pau i la democràcia els comunistes de tots els països; a continuar i engrandir les tradicions de lluita dels treballadors i el poble de Catalunya en tots els temps; a sostenir en l'avantguardia del combat la gloriosa ensenya del nostre Partit, el Partit de Girabau i Lina Odena; a ésser dignes companys dels comunistes dels altres pobles d'Espanya, dignes deixebles de la nostra comú dirigent i guia, Dolors Ibarruri.

Amb la unitat i la lluita triomfarem!

Barcelona, febrer de 1948.

*La Delegació del C. C. del
P. S. U. de Catalunya.*